

نتایج تحقیق

بررسی مشکلات اشتغال و ازدواج ناشنوایان در مشهد

نتایج تحقیق «بررسی مسائل و مشکلات اشتغال و ازدواج ناشنوایان در مشهد و حومه» نشان می‌دهد که میزان از دست‌دادگی شنوایی با دو مسأله اساسی ناشنوایان یعنی اشتغال و ازدواج ارتباط دارد. بر این اساس هرچه ضایعه شنوایی بیشتر بوده مشکلات بیشتر ظاهر شده‌است. نتایج این تحقیق حاکی است که علی‌رغم افزایش ضایعه شنوایی میزان تحصیلات ناشنوایان بالاتر رفته‌است زیرا در ضایعات پیشرفته چون فرد به مراکز آموزشی ویژه هدایت شده و از حمایت و تشویق‌های افراد متخصص بهره‌مند گردیده‌است به تحصیل در مقاطع بالاتر ادامه داده‌است.

این تحقیق توسط «زاهد حسینی» استاد دانشگاه فردوسی مشهد در دیماه سال ۱۳۸۰ انجام شده‌است.

مجری این تحقیق با اشاره به اینکه انتخاب شغل و ازدواج اهمیت فراوانی در زندگی هر فرد دارند گفت: در این تحقیق سعی شده‌است تا تنگناها و مسائل بر سر راه اشتغال و ازدواج ناشنوایان به طور همه‌جانبه شناخته شود.

وی افزود: با توجه به نرخ بیکاری و نرخ رشد جمعیت، فرصت کاریابی برای معلولین تاریک‌تر از بقیه اقشار جامعه می‌باشد. وی اظهار داشت: ناشنوا به علت جدا بودن از اجتماع فردی گوشه‌گیر، حساس، زودرنج و درونگرا است و آموختن زبان و تکلم برایش دشوار است. این روانشناس عوارض ناشی از ناشنوایی را شامل اختلالات گفتاری، اختلالات رفتاری و اجتماعی عنوان کرد. وی با اشاره به آمار ناشنوایان در ایران گفت: بر طبق جدیدترین آمار تعداد دارای ضایعه شنوایی در کشور حدود ۷۰۰ هزار

نفر تخمین زده می‌شود. وی اضافه کرد: از ۲۰ میلیون دانش‌آموز ثبت نام شده در سال ۷۵-۷۴ حدود ۲۸۰ هزار نفر ناشنوا و سنگین‌گوش بوده‌اند. وی جامعه آماری این تحقیق را کل افراد ناشنوای مشهد و حومه که شامل بیش از هزار نفر است عنوان کرد و افزود: در نمونه آماری تعداد ۲۰۰ نفر ناشنوا به شیوه نمونه‌گیری تصادفی از جمعیت فوق انتخاب شده‌اند که نیمی از آنان زن و نیمی مرد هستند. وی گفت: سن برای اشتغال ۱۸ سال به بالا و برای ازدواج ۱۶ سال به بالا خواهد بود. وی مکانهایی که پژوهش در آنجا صورت گرفته را شامل مراکز بهزیستی، آموزش و پرورش، هنرستانها، کارگاهها، کانون کر و لاله‌ها، کارخانجات و منازل ناشنوایان عنوان کرد.

استاد دانشگاه فردوسی مشهد در مورد اشتغال ناشنوایان گفت: طبق گزارش‌های کنگره جهانی ناشنوایان حدود ۱۲۶۰ نوع حرفه‌است که ناشنوایان می‌توانند آنها را به خوبی فرا گیرند.

وی افزود: ناشنوایان در کارهای دستی و ظریف و مسائل علمی، پیشرفت چشمگیری دارند. وی گفت: به طور مثال آنان در سرامیک‌سازی و مینیاتور، عکاسی، نقاشی، تذهیب و ترسیم نقوش به روی چرم پیشرفتهای قابل توجهی دارند و در حرفه‌هایی چون مهندسی ساختمان و صنایع، امور آزمایشگاهی، چاپ، صنایع چوب، کار با چرم و نظایر آن می‌توانند مهارت کافی داشته باشند. وی با تشریح نتایج به‌دست آمده از این تحقیق توضیح داد: نتایج حاصله نشان می‌دهد به علت گرایش افراد ناشنوا در ازدواج با همسرانهای خود و مسأله ازدواج‌های فامیلی، زمینه‌های

ارثی ضایعه شنوایی به مراتب بیشتر از زمینه‌های اکتسابی و بعد از تولد بوده‌است و بیشتر ضایعات در هر دو گوش دیده شده‌است. وی اضافه کرد: این در حالی است که عوامل غیر ارثی، ضایعه شنوایی کمتری ایجاد کرده‌اند.

وی با اشاره به نتایج دیگر گفت: هرچه ضایعه بیشتر بوده ارتباط فرد ناشنوا با دیگران مخصوصاً شنوایان محدودتر شده‌است. وی ادامه داد: در این محدودیت ارتباطی، ناشنوایان بیشتر از زبان اشاره استفاده می‌کردند که این امر منجر به کاهش ارتباط اجتماعی افراد ناشنوا در جامعه شنوایان می‌شود. وی با اشاره به اینکه بی‌کاری در بین ناشنوایان مانند سایر افراد جامعه از نرخ بالایی برخوردار است گفت: حتی ناشنوایانی که موفق به یافتن شغلی شده‌اند بیشتر از نوع مشاغل ساده با درآمد پایین بوده‌است. وی با بیان اینکه ناشنوایان زندگی سخت و مشقت‌باری را می‌گذرانند افزود: درآمد افراد ناشنوا با توجه به بالا بودن هزینه‌های زندگی از تناسب مطلوبی برخوردار نیست. وی در عین حال اضافه کرد: افراد دارای ضایعه شنوایی بیشتر چون به مراکز آموزشی و توانبخشی ناشنوایان مراجعه کرده‌اند در معرض آموزش و یادگیری حرفه‌های تخصصی قرار گرفته و توانسته‌اند در اخذ تخصص و مدارک حرفه‌ای به موفقیت بیشتری نائل گردند. حسینی همچنین گفت: ناشنوایانی که موفق شده‌اند برای خود شغلی پیدا کنند سعی کرده‌اند دوستان ناشنوای خود را نیز برای استخدام معرفی نمایند و با افزایش تعداد ناشنوایان در محل کار اعتماد به نفس آنان افزایش یافته‌است.